

Iets terugdoen

Als ik collega's van u interview die al wat ouder aan het worden zijn, vertrouwen zij me wel eens toe dat zij na hun pensionering hun ervaring en contacten willen inzetten voor de gezondheidszorg, voor de cultuur of voor minderbedeelden in de samenleving. "Ik heb tot nu toe vooral het belang van de onderneming voor ogen gehad. Dat is soms wat eenzijdig." Kortom, ze willen "iets terugdoen voor de maatschappij...". In gedachten maak ik, een beetje malicieus, hun zin af: "...nu ik mijn schaapjes dankzij die zelfde maatschappij fijn op het droge heb." Ik bedoel, waarom dat onderscheid tussen voor jezelf werken en "wat terugdoen voor de maatschappij"? Je kunt de twee ook combineren en je hoeft niet te wachten op je pensionering om je belangeloos in te zetten voor anderen. Ik ga hier geen vrome en saaie verhandeling houden over maatschappelijk verantwoord ondernemen (mvo) en over people-planet-profit. Nee, leuker is een concreet voorbeeld. Zoals Paul Brussaard en zijn Round Table Tour.

Paul Brussaard is 35 jaar en toch al 14 jaar ondernemer. Zijn schaapjes heeft hij niet op het droge want zijn verschillende activiteiten, zoals diensten op het gebied van HRM, sales en vervoer, stellen hem nog niet in staat stil te gaan leven. Maar Brussaard weet natuurlijk wel dat hij zeer bevoorrecht is in vergelijking met jonge mensen in, pakweg, Nepal en Jemen. En hij beseft dat zijn kansen op rijkdom heel wat groter zijn dan die van een kind op het Indiase platteland. Die kinderen meer kansen geven door er scholen te bouwen en in te richten... daar kon hij wat aan doen vond hij.

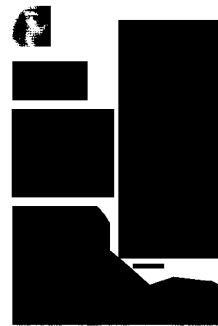
Hoe kan een rijk mens helpen? Organisaties als Artsen zonder Grenzen en Unicef willen gewoon dat je geld overmaakt en zij reageerden zelfs kribbig op de plannen van Brussaard om zelf wat te doen. Dat vonden ze maar lastig.

Als lid van de Nederlandse Tafelronde zag Paul in zijn wekelijkse ondernemersclub de uitgelezen kring om medestanders te zoeken. Om een lang verhaal kort te maken: op 6 mei vertrekken 35 mensen (uit een groep van totaal 76 deelnemers) op hun Round Table Tour naar China en rijden met 12 Landrovers (die er al per schip heen zijn gebracht) in een half jaar 35.000 kilometer door China, Nepal, India, Jemen, Syrië, Turkije en Roemenië terug naar Nederland. Onderweg bouwen zij mee aan scholen en andere kinderprojecten op 40 verschillende locaties, waarvan de materialen inmiddels vanuit Europa zijn verscheept. Deels werken zij zelfstandig, deels in samenwerking met SOS Kinderdorpen en met plaatselijke Round Table organisaties, zoals in India. Brussaard en z'n vrienden betalen al hun reis- en verblijfskosten zelf. De Tafelaars hebben er hun baan voor opgegeven, nemen een sabbatical of laten hun compagnon op de zaak passen. Iedereen draagt 9000 euro bij. De totale begroting belooft zo'n 900.000 euro.

Er zijn natuurlijk sponsors, waarvan de bekendste Deloitte & Touche is. Maar volgens mij is de belangrijkste boodschap dat

er in Nederland ondernemers zijn die meer doen dan geld in een collectebus stoppen of hun bedrijf een goed doel laten sponsoren. Zij gaan zelf een half jaar op pad om, op eigen kosten, kinderen ontwikkelingskansen te geven die ze zelf in Nederland op een presenteerblaadje hebben gekregen. Deze mensen hebben ook het dilemma (of excuus?) van de druppel en de gloeiende plaat opgelost. In hun eigen woorden: "Wij gaan voor die druppels! Want vele druppels maken samen een kleine regenbui."

Jan Schoenmakers

Scholen naar China

(Meer informatie op de website roundtabletour.nl),